

176.Tropot de toamnă

Radu Dan Alexandru

TROPOT DE TOAMNĂ

Plînsul norilor dă năvală cu picături iuți
Și acut răsună,pe multe poteci
Ca un tropot al unor potcove de cai,
Ce gonesc spre palatul din serai

Și ei atît de tare înfuriați,negricioși,
Tună și fugeră foarte supărați,
Că mîndru Soare vrea să îi dea uitării,
Și nu le deschide însoritele porți

Cînd bate și nici o rază,nu se ivește,
Caii norilor suflă pe nări,vîntul se întetește,
Și tropotul lor mai tare se ascute,
Dar regele soare închis-a porțile,

Că el, nu stă să asculte norii și tunetele,
Ce plîng cu lacrimi mari pe pămînt,
Și-i aude și se îndură, și se roagă la cer,
Să le dea drumul Soarele, să intre în castel

Și văzînd, bucuroase,zgubilitice cad
Pe întreg pămînt și îl premiază cu rouă ușoară
Pe a sa față și îl dezmiardă în fiecare dimineață,
Trezindu-l la acea încîntătoare viață.

DREPTURILE REZERVATE AUTORULUI

20.10.2020.

Volumul "GÎNDURI TOMNATICE"

Publicată în Antologia "Toamna Inorogilor- EDIȚIA INOROGII DE CLEȘTAR"

Radu Dan Alexandru"Alias"-MISTERUL POEZIEI.